

La mulți ani Revista BJT@10!

Hag Hanuka sameah!

La fiecare sfârșit de an, privind înapoi, cu gândul la viitor, eram cuprinși de veselie și încredere. În anul acesta ne-am urnit un pic mai anevoios, înainte de a ne avânta în dispoziția de sărbătoare. Ni se părea că un vânt aspru a ofilit umanismul pe care îl credeam garantat în părți ale lumii care ne sunt dragi. Suntem îngrijorate. Totuși, știm bine că viitorul este impredictibil și va încolți din ceva ce nici nu bănuim în prezent. Așadar, am aruncat încă o privire în jur și am descoperit că avem nenumărate motive de bucurie.

Brusc, ne-am dat seama că revista noastră a împlinit venerabila vârstă de 10 ani. Începusem în 2006, vezi adresa noastră web www.bjt2006.org, și ne adresam unui mic grup de prieteni din tinerețe. Cu timpul, am devenit o platformă virtuală de întâlnire pentru, în special, evrei timișoreni răspândiți în întreaga lume. În curând, fideli proverbialului spirit multietnic timișorean, am devenit și noi multi-... În primii ani eram mai zvăpăiați, mai dezordonați, mai... tineri. Cu toate acestea s-au strâns sumedenie de povestiri și amintiri despre trecutul comunității și al orașului, fotografii și documente. Apoi, ne-am "maturizat". Am intrat în al treilea an de când lucrăm la Minipedia Iudaică Timișoreană. Publicăm articole, eseuri, poezii, lucrări artistice; interviuri și recenzii; anunțuri despre publicații noi și despre noi-născuți, nepoți și nepoțele.

Construim punți de cunoaștere și înțelegere - realizarea noastră cea mai prețioasă. Foarte mulți s-au reîntâlnit prin mijlocirea revistei noastre, foarte mulți s-au cunoscut și au devenit prieteni. Aceasta e menirea noastră inițială și fundamentală: să înlesnim apropierea sufletească și să promovăm sentimentul de a fi legați de o comunitate, de un oraș, de un destin colectiv.

Ne-a emoționat mesajul unui corespondent al nostru. El ne-a scris: "În ce privește revista, am sentimentul că de la un număr la altul, ea devine mai bogată și mai interesantă, ceea ce reprezintă un sprijin foarte important, un fel de psihoterapie, pentru foștii timișoreni. M-ar face fericit să știu că ea contribuie la conservarea sentimentului de apartenență printre urmași. Așa merită într-adevăr să crezi, să realizezi și să exiști, de aceea, mulțumiri pentru BJT".

Recent mi-a spus o doamnă care a citit mărturii publicate de noi că a aflat multe lucruri interesante despre evrei și că nu și-a închipuit "că erau așa". Nu am intrat în definiția lui "așa", dar presupun că voia să spună că erau așa și nu altfel decât alții.

Un moment extraordinar am trăit când am zărit într-o poză pe Facebook harta economică a cartierului Fabric în anii 1930, întocmit de Annie Hammer, pe care sunt marcate proprietățile și întreprinderile evreiești în perioada interbelică. Cu ajutorul acelei hărți, un grup de tineri timișoreni se convingea de prezența și contribuția evreilor în cursul unui tur de arhitectură.

Ascultam pe Patti Smith cântând *A Hard Rain's A-Gonna Fall* la decernarea Premiului Nobel pentru Bob Dylan. And it's a hard, and it's a hard, it's a hard, it's a hard/It's a hard rain's a-gonna fall... Un singur vers care dă speranță în imensa dezolare: *I met a young girl, she gave me a rainbow*. Este de ajuns. Iar noi avem multe curcubeie.

[Hag Hanuka sameah, o Hanuka Veselă! La mulți ani, Revista bjt@10!](#)

[Sărbători fericite pentru toți cititorii noștri!](#)

Getta Neumann și Irina Stern